

เทศน์อบรมฆราวาส

ณ ศาลาสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๑๖ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

จิตนี้ต้องไปหาที่อยู่

พระพุทธรูปเจ้าท่านมีพุทธรูปห้าประจำพระองค์ พุทธรูปห้าคืองานของ
พระพุทธรูปเจ้าโดยเฉพาะห้าประการ สายเน่ห์ ธมฺมเทศน์ พอตอนบ้ายสามโมงสี่โมง
ประทานโอวาทแก่ประชาชนทั้งหลายนับแต่พระมหากษัตริย์ลงมาเป็นลำดับ

ปโทเส ภิกขุโอวาท พอมืดเข้ามาที่ประทานพระโอวาทแก่พระสงฆ์ ผู้ปฏิบัติเพื่อ
มรรคผลนิพพานจริงๆ นั้นแหละ สองวาระ ตอนค่ำมาประทานโอวาทแก่พระสงฆ์ผู้
ตั้งใจปฏิบัติเพื่อมรรคผลนิพพานจริงๆ

อุทฺตมฺมุตเต เทวปญฺหาก็ พอเที่ยงคืนแล้วเทศน์ว่าการและแก้ปัญหาพวกทวย
เทพทั้งหลาย ตั้งแต่รุกขเทพขึ้นไปถึงท้าวมหาพรหมลงมาประทานพระโอวาทแก่บรรดา
พวกเทพทั้งหลาย นี่เป็นวาระที่สามเที่ยงคืน ทรงแสดงธรรมแก่พวกทวยเทพ เทวบุตร
เทวดา อินทร์ พรหมทั้งหลายมาฟังเทศน์พระพุทธรูปเจ้าตอนนั้น

ภพฺพภพฺเพ วิโลกนํ พอปัจฉิมยามแล้วเล็งญาณดูสัตว์โลก สัตว์โลกแต่ละคน ๆ
มีใจเป็นหลักใหญ่ ใจใครมีอุปนิสัยกับศีลกับธรรมพอที่จะหลุดจะลาไปได้ พระองค์ก็
เล็งดูหมด ใจใดที่หมอบให้กิเลสเหยียบหัวๆ ก็มองดู เพราะสัตว์โลกมีความหนาแน่น
ต่างกัน เวลาเล็งญาณดูแล้วอันไหนที่สุดวิสัยก็ผ่านไปๆ อันไหนที่อยู่ใต้วงวิสัยที่จะทรง
โปรดได้ก็โปรดไปๆ ภพฺพภพฺเพ วิโลกนํ คือเล็งญาณดูสัตว์โลก พระญาณหยั่งทราบ
ตามหัวใจของสัตว์โลก ใครมีอุปนิสัยปัจจัยแล้วจะบรรลุมรรคผลนิพพานอย่างรวดเร็ว
แต่ก็จะเสียชีวิตอย่างรวดเร็วเช่นเดียวกัน ออกจากนั้นแล้วก็เสด็จไปโปรดคนนั้นก่อน
พวกที่จรรู้ธรรม มีอุปนิสัยปัจจัยจะรู้ธรรม หลุดพ้นจากทุกข์ แต่มีอุปสรรคในชีวิตจะ
ตายในเร็ววัน พระองค์ก็เสด็จไปโปรดคนนั้นก่อน นั่นแหละที่ว่าภพฺพภพฺเพ วิโลกนํ

ตอนเช้าก็ปุพฺพญฺเฐ ปิณฺทปาทญฺจ เสด็จออกบิณฑบาตโปรดสัตว์จริงๆ นะ
เทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม ห้อมล้อมทั้งข้างบนข้างล่าง พระองค์เสด็จไปโปรดสัตว์
สัตว์หมดเลย ไม่ใช่โปรดแต่มนุษย์มนา เวลาบิณฑบาตเขาได้เห็นได้ยินได้ฟังพระโอวาท
หรือพระวาจาคำหนึ่งออกมาเป็นนวมามงคลแก่สัตว์โลกทั้งหลาย นี่แหละที่ว่าปุพฺพญฺเฐ
ปิณฺทปาทญฺจ ไม่ใช่ไปบิณฑบาตเฉยๆ เอามากิน กินแล้วนอน กอนแล้วนินเฉยๆ
บิณฑบาตก็โปรดสัตว์โลกไปในเวลานั้น

นี่ละพุทธรูปห้าของพระพุทธรูปเจ้าไม่ทรงลดละ ตั้งแต่บ้ายสามโมงทรงเทศน์ว่า
การโปรดประชาชนทั้งหลายนับแต่พระมหากษัตริย์ลงมา พอตอนค่ำ ปโทเส ภิกขุโอ

วาทิ พอตกตอนคำมาก็ประทานพระโอวาทแก่บรรดาพระสงฆ์ผู้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติ เพื่อมรรคผลนิพพานจริงๆ อุตฺมฺรตฺเต เทวปญฺหํกํ พอเที่ยงคืนก็เทศนาว่าการโปรด พวกทวยเทพทั้งหลาย นับแต่ท้าวมหาพรหมลงมา นี่ละพระโอวาทของพระพุทธเจ้าเป็น อย่างนั้น จากนั้นก็ภพุกาภพุเพ วิโลกนํ เล็งญาณดูสัตว์โลก ใครมีอุปนิสัยปัจจัยมาก น้อยเพียงไร พระองค์ควรจะทรงไปโปรดในเวลารวดเร็วพระองค์ก็รีบเสด็จไปโปรด เพราะผู้ที่มีอุปนิสัยปัจจัยสามารถจะถึงมรรคผลนิพพาน แต่จะตายเสียอย่างรวดเร็วก็ เสด็จไปโปรดคนนั้นก่อน

จากนั้นก็ค่อยวางปล่อยไปเป็นลำดับลำดับตามอุปนิสัยของสัตว์ ผู้ที่เป็นซุงทั้ง ท่อนไปเลยไม่มีประโยชน์ ตั้งแต่วันเกิดมาสร้างแต่ความชั่วช้าลามกจนกระทั่งวันตาย ก็ แแบกหามแต่ฟันแต่ไฟไปเผาไหม้ในเมืองผี อยู่ในเมืองคนก็เผาไหม้ตัวเอง ไปเมืองผี ก็ไปเผาไหม้จนไปเป็นผี บาปกรรมทั้งหลายก็ไปเผาไหม้เมืองผีนั้น นี่ละสัตว์โลก ทั้งหลายต่างกันนะ ออกจากนี้แล้วบางคนก็จะลง บางคนก็จะขึ้น ส่วนมากมักจะลง ลง ทางต่ำๆ ลงทางต่ำก็คือลงทางทุกข์มากน้อยที่สร้างบาปกรรมใส่ตัวเอง

ไปทางดีก็สร้างความดีงามสูงขึ้นๆ เป็นลำดับลำดับ เพราะจิตนี้เป็นนักท่องเที่ยว ไม่เคยตาย ออกจากภพนี้ไปภพนั้น ออกจากภพนั้นไปภพนี้ ร่างกายแตก จิตใจออก เหมือนบ้านเรือนเราพังไปสร้างหลังใหม่ขึ้นมา หลังใหม่นั้นมีเงินมีทองข้าวของจะสร้าง หลังใหญ่ก็ได้ สดสวยงดงามมีค่ามีราคาก็ได้ ถ้าไม่มีเงินอยู่กระต๊อบก็ได้ หรืออยู่ใต้พุ่ม ไม้ก็ได้ตามแต่กรรมของตัวเองจะนิยมให้อยู่ในสถานที่เช่นใด นั้น

เรื่องจิตนี้ต้องไปหาที่อยู่ หาที่อยู่จนกระทั่งสวรรคตวิมานเทวโลก สุดท้ายก็ถึง นิพพานจิตดวงนี้ละ พอถึงนิพพานแล้วหมดปัญหาโดยประการทั้งปวง เวลาสัมภเวสีหา ภพหาชาติเป็นสำคัญ เราจะไปภพชาติใดให้ดูตัวเอง ถ้าจิตใจของเราต่ำทรามแล้วก็ เรียกว่าภพชาติต่ำเป็นของเรา ถ้าจิตใจของเราสูงด้วยอรรถด้วยธรรมแล้วภพชาติอันดี งามก็จะเป็นสมบัติของเราให้ได้เสวยต่อไป พวกกันจำเอานะธรรมอันนี้สำคัญมากทีเดียว

คือจิตใจไม่อยู่ พอออกจากร่างนี้ไปเข้าร่างนั้น ออกจากร่างนั้นเข้าร่างนั้น เรียกว่าจิตนี้เป็นนักท่องเที่ยว ไปไม่หยุดไม่ถอยตามบุญตามกรรมของตนเอง จนมี วาสนาบารมีเพียงพอแล้วก็ดีดีผิงพันเลยๆ ถ้าไม่พันก็ต้องวกเวียนไปมาสูงต่ำอยู่อย่างนี้ ให้พากันสร้างความดี อย่าประมาทนะ จอมปราชญ์ทั้งหลายสร้างแต่ความดีงาม สอน คนให้ปฏิบัติแต่ความดีงาม แต่จิตใจอันธพาลมันตึงลงๆ มันไม่ยอมให้สร้างความดี งาม ให้สร้างแต่ความชั่วช้าลามก ตายแล้วก็จมเลยๆ พวกกันจำเอานะ พุดเท่านั้นละวันนี้

พอเข้าใจกันไม่ใช่หรือบรรดาพี่น้องทั้งหลายมา จิตใจนั้นสำคัญ พามาวัดนี้ก็ใจ พามา ใจพาไปโรงสุรายาเมยาบ้าอะโรมันก็ไปของมัน ขอแต่ใจสมัครใจที่จะไปทาง

ไหน พอใจไปทางไหนทางดีทางชั่วไม่ว่า ความพอใจเป็นสิ่งสำคัญ พอใจแล้วมันไปได้ ทำได้ ทีนี้สิ่งที่พอใจหรือไม่พอใจก็เป็นกรรมของตนเอง มันก็มาเผาตัวเองถ้าเป็นกรรมชั่ว ถ้าเป็นกรรมดีก็มาส่งเสริมตนเองให้ไปในทางที่ดี จึงพากันอบรมจิตใจด้วยดี

อย่าฝืน อย่าคึก อย่าคะนอง เกินเหตุเกินผล กิเลสจะไม่พาใครให้สงบร่มเย็นนะ พาคึกพาคะนอง ไม่ว่าจะเศรษฐกิจภูมิพิลงมาจากคนทุกซั้วซี้ใจ เรื่องความคึกความคะนองของใจมันจะเต็มอยู่ในหัวใจติดดิน เศรษฐกิจก็ติดดินไปนั้นละ สมมุติกันว่าไม่มีเงินมีทองข้าวของมากน้อยเพียงนั้นๆ แต่จิตใจมันหิวโหย ความอยากทะเยอทะยาน น้ำล้นฝั๋งก็คือกิเลสตัณหา มหาสมุทรยังมีฝั่งนะ ฝั่งมหาสมุทร แต่นต์ฤติ ตณฺหุสมา นทีนี้เป็นน้ำล้นฝั๋ง อำนาจของกิเลสตัณหานี้ล้นฝั๋ง ไม่มีฝั๋งถ้าเราไม่หักห้ามด้วยธรรม เอาธรรมไปเป็นทานบักันเอาไว้มันก็พออยู่ ก็มีฝั๋งมีฝัปกปฏิบัติตัวเป็นคนดีต่อไป

ถ้าไม่มีฝั๋งมีฝัแล้วเตลิดเปิดเปิงนะจิตใจ เพราะกิเลสที่ใสออกไปเพื่อความเลยเถิดๆ มีอยู่ประจำทุกคน ถ้ามีธรรมเป็นเครื่องหักห้ามแล้วมันก็มีฝั๋งมีฝัาระงับดับความคิด ความคึกความคะนองของตนได้ ให้พากันจำเอา ถ้าปล่อยให้เป็นไปตามกิเลสตัณหาล้วนๆ ไม่มีใครดีในโลก จมทั้งนั้นละ แต่สวรรค์นินพพานมีละชิ นรกอเวจีมี มีไปทางดีไปทั้งทางชั่ว มีทั้งพวกที่ฝึกฝนตนเองเพื่อไปในทางดีมันก็ไปทางดี พวกปล่อยตัวๆ มันก็ลงทางชั่ว

เพราะฉะนั้นทางดีทางชั่วเป็นทางของคนดีคนชั่วจะก้าวเดินด้วยกัน ไม่มีเวลาวางสายทางนี้ คนชั่วไปสายทางชั่ว อยู่ที่ชั่ว คนดีไปสายทางที่ดี ไปอยู่สถานที่ดี ให้เราอบรมเบิกทางของเราให้เป็นทางดี ทางศีลทางธรรม ทางพุทธโธ ธัมโม สังโฆ ให้มีอยู่ในใจ นี้เป็นทางที่ถูกที่ดีพาเราไปในทางที่ดี ทางชั่วความรื่นเริงบันเทิง ความหิวโหยไม่พอนี้พาให้จมนะ พากันจำเอา เอาเท่านั้นละวันนี้ ต่อไปนี้จะให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ